

[Finansministeren.]

fremdrog det ærede medlem to forhold, som kunne medføre, at udgifterne særligt skulle stige. Det ene var, at i dette år ville udgifterne til folkepensionen komme til at virke med deres fulde vægt. Det andet var, at det ærede medlem var enig med mig i, at man ikke i det lange løb kunne holde så stærkt igen på anlægsudgifterne, som vi har gjort i de to sidste år. Jeg er meget tilfreds med, at det ærede medlem er enig med mig i denne betragtning. Må jeg først sige om stigningen i folkepensionsudgifterne i 1958-59, at her tror jeg man i nogen grad overvurderer den stigning, der forestår.

Jeg har prøvet at danne mig et skøn over, hvor stor merudgiften i 1958-59 vil blive i forhold til 1957-58, og jeg kan sige, at efter de forudsætninger, vi kan opstille i dag, skulle merudgiften blive omkring 70 mill. kr. Af disse 70 mill. kr. skyldes 10-15 mill. kr. den stigning i aldersrentemodtagernes antal, som villé ske alligevel, således at merudgiften som følge af folkepensionen for finansåret 1958-59 vil blive godt 50 mill. kr. Dette betyder ikke, at jeg ikke er lige så interesseret som det ærede medlem og andre ærede ordførere i, at vi fortsætter bestræbelserne for gennem besparelser at søge dette beløb indvundet; men jeg vil bare gøre opmærksom på — også fordi sagen jo mange steder i pressen er fremstillet på den måde — at det ikke holder stik, når man hævder, at finansieringen af folkepensionen for statskassens vedkommende skulle slå bunden ud af statsfinanserne i 1958-59.

Vedrørende anlægsudgifterne skal jeg blot gøre en enkelt bemærkning om Thyborøn, da dette problem har været nævnt af både det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det er rigtigt, at vi har anført udgifterne til Thyborøn med et nul i finanslovsforslaget, ikke ud fra den betragtning, at der ikke skal være udgifter på dette punkt i det kommende finansår, men fordi der jo efterhånden er fremsat så mange nye anskuelser om, hvorledes dette spørgsmål kan løses, at det vil være rimeligt, at ministeren for offentlige arbejder får lejlighed til i den tid, der går fra nu af indtil marts måned, nærmere at efterprøve disse nye anskuelser.

Jeg kan sige til det ærede medlem hr.

Bertel Dahlgaard, at de udtalelser, der er fremsat af professor Lundgren, jo ifølge sagens natur har måttet gøre særlig stærkt indtryk på en finansminister. Hvis det virkelig viser sig, at problemet deroppe kan løses med mindre udgifter og mindst lige så tilfredsstillende for alle de interesserede parter, er det nok værd at overveje et par måneder, om man skal gå en anden vej end den, man hidtil har regnet med.

I denne forbindelse kom det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ind på, at det ville være rart at få en almindelig oversigt for trafikområdet over de investeringer, der skal finde sted i de kommende år, og det ærede medlem fik endog nævnt et eksempel helt oppe ved år 2000. Nu går jeg ud fra, at det ærede medlem ikke forventer, at vi skal opstille en liste over trafikinvesteringer fra nu op til år 2000; men jeg kan da sige til det ærede medlem, at man i ministeriet for offentlige arbejder er i gang med den nævnte opgave. Det er jo også et spørgsmål, der har været drøftet i finansudvalget nogle gange. Jeg tror, at opgaven eventuelt må løses i flere led. Det er ikke alene det samlede trafikområde, der har interesse, det er også investeringer inden for specielle dele af trafikområdet, og en af de dele, som vel har størst interesse — det er noget som jeg ved det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen også tidligere har været inde på — er en oversigt over investeringer langs hele Vestkysten og en opstilling af prioritetsfølgen dér.

Det ærede medlem spurgte mig, om vi ikke også ville videreføre undersøgelserne over statsfinansernes udvikling i de kommende år, og jeg kan svare det ærede medlem, at vi til stadighed arbejder med ikke alene at finde ud af, hvorfor statsfinanserne har opført sig, som de har gjort indtil dato, men også at undersøge, hvorledes de vil bevæge sig fremover, og det er vor hensigt, efterhånden som disse undersøgelser skrider frem, naturligvis at delagtiggøre finansudvalget, folketinget og offentligheden i resultaterne af dem.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var derudover inde på tre problemer, som han mente havde særlig betydning for statsfinanserne på lang sigt og for vor økonomi i det hele. Det første var investerings-